

İŞÇİLERİN SESİ

ÖZEL SAYI : 20 24 NİSAN 1992 FİYATI 500TL. (KDV DAHİL)

MİLLİYETÇİLİK KAN VE KİN

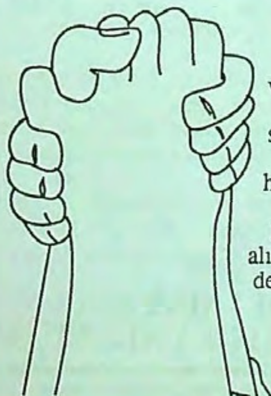

1 MAYIS

BARIŞ VE DOSTLUK ÇAĞRISIDIR

- *1 MAYIS'TA KOLKOLA YÜRÜYEN İŞÇİLER, HALAY ÇEKEN İNSANLAR TERÖRİST MİDİR? EN BÜYÜK TERÖR 1 MAYIS'A PANZERLERLE TANKLARLA SALDIRMAK DEĞİL MİDİR?*

- *1 MAYIS; MİLLİYETÇİLİĞİN YARATTIĞI KİN VE KAVGA KARŞISINDA, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ ÇAĞRISIDIR. SÖMÜRÜ DÜNYASINA KARŞI İŞÇİLERİN, YOKSULLARIN BİRLİK ÇAĞRISIDIR!*

Mayıs, baharın çiçeklendiği günlerin ayıdır.

Doğanın uyanışı kendini kır çiçekleriyle, yeşillenen ağaçlarla ve ışıtan ama yakmayan bir güneşle dışa vurur.

Korku ve iç sıkıntısı yerini sevinç ve coşkuya bırakır. Mayıs sevinç ve coşku ayıdır.

Bütün dünyada bütün insanlar yukarıdaki M. ᵓs tasvirlerini hep tanıdık bulacaklardır.

Türkiyeli insanlar hariç.

Dünyada insanlar Mayıs'ın geldiğini doğadaki uyanıştan haber alırlar. Türkiye'deki insanlar ise iç karartıcı gazete manşetlerinden:

"Terör yine azdı!"

"Güneydoğu'da 35 hain, İstanbul'da 10 terörist öldürüldü."

"Poliste 1 Mayıs alarmı" vb...

Her 1 Mayıs'a doğru bir terör lafıdır gider. Ülkenin dört bir tarafında korku egemen hale gelir. Neden?

Sevinç ve coşku ayı olan Mayıs neden korkuyla başlatılır ülkemizde?

Bu sorunun yanıtı artık gündelik dilimize giren "terör" lafında gizlidir. Nedir terör, teröristler kimdir?

Ellerinde barış ve kardeşlik çağrısı yazılı pankartlarıyla, halaylarıyla, dünya sevimlisi çocuklarıyla, binlerce onbinlerce işçi Taksim meydanına yürüyordu. Yıl 1977. Üzerlerine otomatik silahlarla, bombalarla saldırdılar; yüzlercesi yaralandı, 34'ü öldü. Gazeteler "Kanlı 1 Mayıs" dediler. "1 Mayıs'ta terör" dediler. Evet 1 Mayıs'ta kan vardı, terör vardı; ama teröristler kimdi? Taksim alanında türkülerle yürüyen işçiler mi, onlara otomatik silahlarla ateş açan devlet güçleri mi?

77 1 Mayıs'ından beri her 1 Mayıs'a korku ve kan bulaştı. Terörü acımasızca kullananlar öldürdükleri, katlettikleri insanları "terörist " ilan ettiler. Yavuz hırsız ev sahibini bastırdı, kurbanla cellat yer değiştirdi. Bu öylesine büyük bir yalandır ki; bugün işçiden yana olduklarını söyleyen siyasal partiler, bazı sendika yöneticileri bile buna inanır hale geldiler. Çünkü onların bilmem kaç kanaldan yayın yapan televizyonları, radyoları var; çünkü onların binlerce tirajlı gazeteleri var. Hep bir yalanı yayıyorlar. "1 Mayıs terör günüdür." Bu kez de öyle yapacaklar. Öyle yapıyorlar. Bir yandan yargısız, sorgusuz infazlar yapacaklar, bir yandan işkencehanelerde çığlıklar yükselecek; cellatlar ve işkenceciler kurbanlarına taktıkları ismi haykıracaklar: "Teröristler!" Peki işkence, hem de heryerde ve hergün uygulanan işkence terör değil mi? Dağ başlarında onlarca insanı öldürmek terör değil mi, basılan evler kurşuna dizilen insanlar... bunlar terör manzaraları değil mi? Kısacası en büyük terörist devlet değil mi? Devletin korku kaynağı olduğu bir ülkede demokrasiden; o çok sözünü ettikleri demokrasiden ve insan haklarından sözedebilmek mümkün müdür?

1 Mayıs bütün bunlarla birlikte düşünüldüğünde bir dostluk ve kardeşlik çağrısıdır. Bu nedenle ülkemizin ve dünyamızın her zamankinden daha çok 1 Mayıs'lara ihtiyacı var.

Televizyonlar, gazeteler evlerimizin odalarına kadar dünyanın dört bir yanından savaş ve katliam görüntüleri taşıyorlar. Yugoslavya'da iç savaş hüküm sürüyor, dağılan Sovyetler Birliği'nden geriye birbirini boğazlayan etnik topluluklar kaldı. Dünyanın hemen hemen bütün coğrafyalarını kaplayan kör bir milliyetçilik dalgası bir zamanlar dostça ve kardeşçe yaşayan insanların birbirini boğazlamasına yolaçıyor.

Ülkemizin durumu da pek iç açıcı değil. Daha dün Newroz'da geleneksel giysileri içinde kadın-çocuk ulusal bayramlarını kutlamak için sokaklara, alanlara döküldüklerinde üzerlerine ateş açılıp öldürülmediler mi? Savaş manzaraları bizim ülkemiz için de gündelik bir gerçek değil mi? Yıllardır bir arada yaşayan Türk ve Kürt halkları şimdi giderek birbirlerine düşman edilmeye çalışılmıyorlar mı?

Üst kattaki komşumuz Kürt olabilir ya da çocuğumuzun okuldaki sıra arkadaşı Kürt olabilir. Onlara karşı bugüne kadar duyduğumuz sevgiyi, kinle değiştirmeye hazır mıyız? Onları sadece bizimle aynı ulustan olmadıkları için öldürmeye hazır mıyız? Kuşkusuz soru çarpıcıdır. Ama ülkemizin böyle bir yöne doğru sürüklendiğini görmek gerekmiyor mu? Maçlarda Kürtler aleyhine slogan atanlar ya da batının taşra kasabalarında Kürtlerin mahallelerine saldıranlar bizi de peşlerinden sürüklemiyorlar mı?

Bütün bu anlamsız kavganın ve düşmanlığın nedeni Kürtleri zorla Türk yapmaya çalışan devlet politikaları değil midir? Bu politikaların Kürtlere karşı savaşarak kabul ettirilmeye çalışılması değil midir? Güneydoğu'daki devlet savaşı sürdükçe, bu savaşa sürülen bizim insanlarımız ölecektir. Oysa devletin Kürtlere karşı yürüttüğü savaş bizim savaşımız değildir. Evet bir insanın ülkesini sevmesi güzel bir duygudur, ama bu güzelliğin başka ulustan insanlar için de geçerli olduğunu kabul etmek zorunda değil miyiz? Eğer bizim güzelliğimizden başkaları için kin türüyorsa bunun en büyük kötülük olduğunu bilmek zorundayız.

İşte 1 Mayıs bugün bütün dünyayı etkisi altına alan milliyetçilik karşısında uluslararası bir dayanışma günü olmasıyla da özel bir anlama sahiptir.

İşte 1 Mayıs bugün, Türk ve Kürt halkları arasında ekilmek istenen düşmanlık tohumlarını, kardeşliğin sevinç ve coşkusuyla engelleme fırsatı olmasıyla da özel bir anlama sahiptir.

Bunlara inanıyorsak, düşmanlık, kin ve kanın yerini kardeşlik ve dayanışmanın, güzel bir dünya için yanyana yürüme coşkusunun almasını istiyorsak;

HAYDİ 1 MAYIS'A !
1 MAYIS'TA ALANLARA!

Sahibi: Ali ATEŞOĞULLARI Yazı İşleri Müdürü: Adnan CANSIZ Prof. İ. Gürkan Cad. 3/5 Cağaloğlu - İstanbul Tel: 512 50 35 Baskı: Sonhavadis Matbaası